Ч. 116. Четвер 10 червня (28 мая) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З палати послів. — З Туреччини.

В понеділок приступила промислова комісия, вибрана сталою прабічною радою праці, до нарад над начерком, виготовленим міністерством торговлї в справі заборони нічної праці женщин в промислових підприемствах. Шеф секциї Матая звістив, що начерк постановляе, що в промислових підприемствах, де занятих більше як 10 робочих сил, не вільно жінкам і дівчатам працювати нічною порою, то є в годинах між 8 вечером а 5 рано і що їх нічний випочинок мае тревати що найменше 11 годин слідуючих безпосередно по собі. Дальше заключае начерк деякі вимкові постанови, відповідаючі засадам берненьского договору. По розправі над сим начерком принято его з малими змінами. Референтом на повні обради вибрано радника двору Філіповича.

Моравска секция ческої народної ради відбула засідане, на якім ухвалила резолюцию, в котрій виступае дуже рішучо против фінансових начерків правительства, позаяк они як з річевих так з основних причин не можливі до принятя. Народна рада прилучае ся до пропамятного письма моравского краевого виділу що до санкциї краевих фінансів і протестуе против обмеженя самостійного рішеня що до укладаня краевих буджетів.

Вчерашне засідане палати послів відбуло ся при дуже значнім числї послів, бо було їх звиж 480. Всї посли дожидали з великим напруженем висліду голосованя над внесенем Шустершица в справі босаньского аґрарного банку. Перед приступленем до голосованя промавляли два ґенеральні бесїдники, а то пос. Ґломбиньский „против“, а п. Адлер „за“. Бесїду пос. Ґломбиньского переривали з часта члени славяньскої унії. По кінцевій промові п. Шустершица і фактичних спростованях о годині 3½ розпочало ся поіменне голосоване.

Першу часть резолюциї Шустершица, висказуючу невдоволене і недовіре правительству з причини наданя концесиї босаньскому банкови аґрарному, відкинено 242 голосами против 237.

По оголошеню висліду голосованя, гамір тревав довший час. Пос. Фресль свистав на свиставцї.

Другу часть резолюциї Шустершица, означуючу уділене концесиї неважним, відкинено 241 голосами против 227.

Також третю часть резолюциї, містячу жадане, аби до босаньскої конституциї принято постанову о викупленю кметів коштом публичним, відкинено 241 голосами против 237.

Натомість принято однодушно резолюцию Редліха, висказуючу пересьвідчене, що викуплене кметів не повинно відбути ся в приватній дорозі, лише так само як в инших краях законно коштом публичним. Послїдну точку тої резолюциї що до недопущеня нотованя акций босаньского аґрарного банку на віденьскій біржи, принято значною більшостию.

Принято відтак резолюцию Морзея висказуючу недовіре спільному міністрови скарбу Буриянови. Принято одноголосно резолюцию Сильвестра з жаданем виданя закона про одвічальність спільних міністрів.

По інтерпеляциях в справі експльозиї в краківскій порохівни і відповіди на них міністра оборони краевої ґен. Ґеорґіого, замкнено засідане. Слідуюче в пятницю о год. 11 перед полуднем.

Про настрій, який панував вчера в палаті послів, пишуть з Відня: Всї сторонництва поробили послідні з'усиля, аби зібрати як найбільше число послів. Тому вчера лучила ся рідка нагода бачити палату послів в повнім єї складі. Особливо опозиция працювала в тім напрямі з напруженем. Социялісти привели на-

---

7)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келінґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Але Амеріґови й не при думці було надавати новій части сьвіта свое імя. Ся заслуга, коли бе так можна сказати, належить ся німецкому ученому, Мартинови Вальдземілерови, котрий після тодішного звичаю в деяких кругах, переклав свое німецке прізвище на греко латиньске і назвав ся Гіляксмілюс. Отже той Гілякомілюс працював тоді в льотаринґскім місточку Сен-Діе над новим виданем Птолемея. Землепис сего старосьвітского ученого була доси одиноким жерелом ґеоґрафічного знаня; з неї роблено заєдно новійші виданя, а нововідкриті краї дописувано в додатку під назвою „краї поза Птолемеем“.

В 1507 р. появила ся книжка Гілякомілюса. Єсть то перше ґеоґрафічне діло, в котрім поміщено і використано науково звіти Амеріґа; про его подорожі говорить ся там в окремій части обширно, але й в инших місцях говорить автор про відкритя сьмілого мореплавця з великим одушевленем. Отже в тім своїм одушевленю надав він нововідкритій земли назву „Америка“ і пише між иншим так:

„Але тепер, як сї части (землї) виясних ще більше, так і відкрив також иншу, четверту часть землї Амеріґо Веспуччі і я не розумію, що могло би стояти тому на перешкоді, щоби сей край назвати по імени его відкрителя (!) Амерікуса, чоловіка вельми ґеніяльного духа, Амеріґе, значить ся, краем Амерікуса або Америкою, коли прецї також і Европа та Азия одержали свої імена від женщин“.

Діло Вальдземілера стало ся було небавком дуже популярне в Німеччині. Ще того самого року появило ся друге, а відтак скоро одно по другім ще многі дальші видания, а в перекладах обійшло оно опісля цїлий цивілізований сьвіт. Рівночасно видав Вальдземіллер дві карти сьвіта, з котрих одна представляе части землї на площи, а друга на ґльобусі. Ся послідна карта зберігла ся в однім примірнику, який знаходить ся у Відни в збірці князя Ліхтенштайна. На обох сих картах єсть вже нарисована нова часть сьвіта, а на ній виднїе ся виписана великими буквами назва Америка.

Предложеня Вальдземіллера і его примір знайшли охотний послух і приняли ся. За тим відозвали ся прихильно не лиш визначні учені, але також і в практиці, в ґеоґрафічних і картоґрафічних ділах назва ся стала небавком загально ужиляна не лиш в Америці, але й в инших краях. Правда, небавком відозвали ся протести против того, та й сам Вальдземіллер прийшов був опісля до иншого переконаня; але похибку ту годї вже було направити, бо нова назва стала вже була звістна в цілім сьвіті.

Отже то не була ніяка зла воля, ніяке обманьство, а лиш простий случай, що комусь другому а не першому відкрителеви припала честь надати назву по відкритій части землї. Вальдземіллер ділав в добрій вірі а Веспуччі також тому не винен. То був на скрізь честний характер і не був би ніколи присвоїв собі того відзначеня, поминувши вже то, що Іспанцї нововідкриті побережа не називали по імени відкрителів, лиш по імени тих сьвятих, на котрих день то відкрите припало. Веспуччі при своїй смерти в 1512 р. мабуть і нічогісенько не знав о тім, яка честь єму припала.

Але якраз то слово „случай“ не давало людем спокою. Визначні учені брали ся доходити і поясиювати сю назву а вислід був такий, що они по найбільшій части виступили рішучо за дотеперішними поглядами, але деякі впали на ориґінальні гадки і так справа початку назви Америки викликала цілу літературу.

Так н. пр. Анґлїець Джон Люкок в 1820 р. став доказувати, що назва Америка пішла від индияньского слова m a r i c a, котрим жителї полудневої Америки називають деякі предмети, як: рід якоїсь дині, якийсь інструмент до граня і т. д. Так мабуть називало ся також і головне місто сих сторін і резиденция начальника племени. Коли туземцї зійшли ся з Европейцями, то кождий, особливо порожний предмет, який виділи у них н. пр. фляшку, бочку, судно і т. д. називали сим словом. Ев-

віть посла Томшика, котрого стрітила недавно нещастна пригода і він не прийшов ще до здоровля. П. Масталька віддав до розпорядимости спішачим на засідане послам свій автомобіль. Серед правительственних сторонництв помічено неприсутність трех християнсько-суспільних послів. Ґалериї були переповнені.

Фактичні спростованя по промовах ґенеральних бесідників не були случайні. Іменно опозиция старала ся відтягнути голосоване, аби зібрати більше сил. З одної і другої сторони обчислювано вигляди і голоси. Вкінци приступлено до голосованя, котре спершу відбувало ся серед повної тишини. Однако вскорі роздали ся крикливі перериваня. Коли міністер др. Білиньский віддав голос „ні“ — социялісти і Чехи почали кричати: Abzug!

Ще більший крик настав, коли президент Паттай вийшов з свого президияльного місця, удав ся до свого сторонництва і голосував „против“. Полудневі Славяни сильно протестують і кричать, що той голос не важний.

Найбільший протест викликало голосоване міністра дра Жачка за правительством. Чехи почали бити в столики і кричати „проч з Жачком, зрадником народа!“

Вигляди побіди перехиляли ся то на одну то на другу сторону. При букві Ф правительство мало більшість кількох голосів, при Г опозиция мала 6 голосів більшости, при М правительство мало о 17 голосів більше, при О число голосів зрівнало ся, при букві лат. V опозиция мала 12 голосів більше і аж буква В рішила побіду в користь правительства.

На дневнім порядку стоїть тепер в Туреччині кретеньске питане. Всї инші справи відсунено на дальший плян. В царгородских міродатних кругах говорять навіть про можливість оружної інтервенциї. Правительственний орґан „Ітгіад“ заявляє ся за іменованем власного ґубернатора на Креті, зате противить ся покликаню чужого князя, хоч би навіть з якоїсь невтральної держави. Широко розпрацяють про те, що по відкликаню міжнародних залог з Крети, від'їде там турецка фльота, що вже готові до від'їзду три перевозові кораблї та що коло Єласони відбуває ся демонстративне концентроване войск. Чи справдї Туреччина зважить ся на щось подібного, не знати, бо така акция з її сторони причинилась би до великого розливу крови. З грецких кругів звертають знов увагу на те, що висаджене турецкого войска на побережах Крети могло би довести Туреччину до спору з опікунчими державами.

Мимо урядових заперечень надходять з Адани грізні вісти про нові случаї різні. Зате в Альбанії мабуть спокійнійше, бо ґенералови Джавідови-баші поручено обмежити ся лише до найконечнійших підпринять. Також питане будови всхідної зелізниці буде, здає ся, вдоволяючо полагоджене. Однак очи всіх турецких горожан звернені на кретеньску справу.

Новинки.

Львів, дня 9-го червня 1909.

— В цїли обсадженя посади інспектора ветеринарийного при галицкім ц.к. Намістництві в VIII кл. ранґи з системізованими поборами розписано конкурс з реченцем до 15 липня 1909.

— В справі подїлу фільософічних факультетів. Старий поділ університетів на 4 факультети не відповідає вже теперішний специялізациї наук. Особливо відносить ся се до фільософічного факультету, котрий сполучає в собі найріжнороднїйші науки, а при зростаючій специялізациї мусить обіймати все нові науки. Звідси виринає все більша трудність погоджувати інтереси свого факультету так, щоби вдоволити всї его частини. Щоби зарадити сему лихови, фільософічний факультет ческого університету в Празї розпочав акцию, котра має на меті поділити фільософічні науки на два окремі факультети, гуманїстичний і реалїстичний. З тим пляном віднїс ся до всіх австрийских університетів, предкладаючи їм спільну акцию.

— Математично-природописна секция „Наукового Тов. ім. Шевченка“ засновує фізіоґрафічну комісию для всесторонного розсліду українських земель. Перше конституююче засїдане запрошених членів відбудеть ся в четвер 10 червня в салї засїдань Наук. Тов. ім. Шевченка (Академічний Дім, ул. Супіньского ч. 17) о 10-ій год. рано.

— З Жовкви. Філїя Руск. Тов. педаґоґічного в Жовкві устроїть приготовляючий курс до вступного іспиту до I кляси ґімназияльної. Курс буде тревати від 10 липня до кінця серпня с. р. Оплата за удержане і науку за цїлий час 30 К. Зголошеня належить слати до філїї Руск. Тов. педаґоґічного в Жовкві до дня 25 с. р.

— Нещасливі пригоди. Донька селянина в Рісни польскої, 14 лїтня Мария Пашко, упала вчера в полуднє на ул. Яніскій під вагон електричний, котрий розторощив їй обі ноги. Поготівля ратункова відставила нещасливу до шпиталю, де показала ся потреба відняти їй обі ноги. По тій операциї нещаслива померла около 5 год. в наслїдок упливу крови. Як нючні свідки розповіли потрутили нещасливу дївчину в жартів дві другі, що разом з нею вертали на село. — В Дроговижи утопив ся в тамошнім потоцї вихованок дроговизкого заведеня 15-лїтний Станислав Скібіньский, котрий підчас купелї молодежи того заведеня мимо остереженя надзирателя зайшов в плесо, яке утворило ся в тім потоцї по послїдній повени. — В Стрию на Ланах в суботу вечером перед Зелеными сьвятами впав з дерева рубаючи галузє на май 42 лїтний Іван Бойчук і забив ся на місци. В понедїлок знов утопила ся 6-лїтна дитина брата Івана, Андрія Бойчука. Люди кажуть, що се кара божа на братів за то, що они присягали в якійсь справі фальшиво.

— Дрібні вісти. На стациї Чернівцї заведено вже рух особовий і пакунковий в напрямі до Львова поїздом ч. 302 дня 7 с. м. — Львівский трамвай електричний перевіз за білєтами в маю с. р. 1,611.503 осіб (в маю торік 963.210) і побрав за то 157.385 К (в маю торік 96.950 К). — М. Маєр, жена фельдфебля 15 пп. знайшла вчера на ул. Стрийскій срібний годинник з нікелевим ланцушком і зложила его на полїциї. — Крамарка Ф. Друкер згубила книжочку каси ощадности на 150 кор. — П. Мельникови вкрадено з кишенї камизельки срібний годинник з нікелевим ланцушком і 2 дармовисами. — Іван Калембкевич, властитель пральнї, їхав на ровері так неосторожно, що наїхав на ул. Кілїньского на полїцияна Бурбину, котрий впав на землю і покалїчив собі ліву ногу.

— Знову пригода з самоїздом. Вчера вечером стала ся під Віднем в Ляксенбурґскій алеї страшна пригода. Самоїздом їхали Кароль і Павло Купельвізера за жінка першого з них Берта. В наслїдок ушкодженя пневматика самоїзд на закрутї вивернув ся і всї разом з шофером повипадали на землю. Купельвізерова згинула на місци, Павло Купельвізер і шофер поранені тяжко, а Каролеви Купельвізерови не стало ся нічого.

— Огонь від грому. З Городка коло Львова доносять: Дня 3 с. м. о 6 год. вечером вдарив грім підчас бурі в хату господаря Івана Чекайла на Черлянськім передмістю. В одній хвили полумінь

ропейцї чуючи часто то слово, підхопили его і назвали ним цїлий край.

Инший учений в своїй історії Бразилії доказує, що назва Америка есть грецка і пішла від того, що Европейцї в тодішних часах любили надавати грецкі і латиньскі назви. Отже то слово „Америка“ грецке зложене з „а“, що значить по нашому „не“, і зі слова „мейро“, котре значить „ділити“ і „ґая“ = „земля“. Виходить з того, що слово „Америка“ значить „неділена земля“. Не треба чей і доказувати, що се лиш учена крутанина.

В найновійших часах зачали були деякі учені доказувати, що назва „Америка“ походить від індийскої назви гір. Так Француз Жіль Марку доказував, що словом Амерік называють якісь гори в Нікараґві і то від них пішла назва цілої. Подібно доказував др. Альмейда, що назва Америка пішла від американьскої назви головного хребта гір в Бразилії „A-um-ye-ro qua“. — Що походжене якоїнебудь назви можна остаточно натягати, як хто хоче і що до того навіть не треба учености, се річ звістна і шкода тут дальше говорити о подібних крутанинах.

*

Ми мусїли ще до 8 год. ждати, о котрім то часї прийшов лїкар з міста, щоби сконтролювати стан здоровля подорожних з межипокладу. На корабель прийшли також урядники митові і судно пустилось дальше плисти поміж множеством инших кораблїв. За той час пакове від мита робили своє. Кождий подорожний мусїв своє манатє деклярувати на предложенім ему формулярі, значить ся списати і подати при нім вартість та власноручним підписом потвердити правду всего.

От я й позабув сказати, що мав з собою ще й товариша подорожі на чотирох ногах, котрому на імя було „Треф“. З тим Трефом наробив я собі не мало клопоту і був би мусів американьскому фіскусови заплатити 5 долярів (на наші гроші не богато, бо лиш 25 К), як би не то, що на мое щастє ждав на мій приїзд мій приятель, обзнакомлений дуже добре з порядками в краю; він устиснув руку урядникови і так увільнив мене від всякої оплати. І так побачив я на першім вступі до краю, що „устиснене руки“ есть в Америцї способом, котрого уживає ся дуже радо тодї, коли треба дати собі якусь раду.

Коли відтак ще розпитали нас, хто ми, якої народности, з якої держави і куди їдемо та чи маємо потрібну готівку, котру треба було показати, минуло якраз тілько часу, що ми заїхали до нашого „піра“ (причалї).

Піри тих кораблїв, що приїздять з Европи, знаходять ся всї в Гобокен, місті положенім по правім боцї ріки Гидзн (Hudson), котра відділяє его від Ню Йорку. До сего послїдного перевозять ся звідси „феррісами“, великими пароплавами з колесами, на котрих може вигідно поміститись 500 до 700 людий а котрі уладжені з великим комфортом. Многі з них мають один і два поверхи та можуть забрати й двайцять возів з набором. Тут зараз мав я нагоду побачити і подивляти, як Американцї уміють інтерес робити. На нашім „феррі“ повитало нас зараз окликом „шайн!“ (shine — блеск, сьвітло, „глянц“), кількох так званих „блякбутів“ (blackboots), молодцїв, що чистять кождому дуже радо чоботи. Красно вичищений, сьвітячий чобіт то слаба сторона Американцїв і длятого блякбути мають всюди в місті повно роботи, підчас коли „глянцований“ сидить собі на фотели і читає ґазету.

За 10 мінут були ми вже в Ню-Йорку. Се найбільше місто в Сполучених Державах а друге по Льондонї найбільше місто на сьвітї лежить на острові Мингиттен (Manhattan), довгім лиш на 24 кільометрів а широкім пересічно на $2^1/_2$, котрий одержав свою назву від індиянського племени, яке тут жило в 17. столїтю, аж наконець осїли тут в 1612 р. Голяндцї та оснували оселю Новий Амстердам і закупили остаточно в 1623 р. від Індиян цїлий остров за товари, вартости може 24 долярів (120 К). Нинї представляє той остров вартість, яку навіть трудно собі подумати.

Поселенцї мусїли опісля вести кроваву борбу з давними властителями, котрі остаточно уступили ся на цїлеччину, аж остаточно Анґлїцї в 1664 р. забрали ту оселю і назвали її по імени князя Йорка. Властителї зміняли ся опісля ще кілька разів, аж в 1788 заведено тут конституцию Сполучених Держав.

Остров Мингиттен відділений від цїлеччини рікою Гарлєм, широкою иногдї лиш на 180 метрів; від заходу обливає его дуже широка ріка Гидзн а від всходу ріка Іст Рівер (East-River). В тім місци, де на кінци острова коло т. зв. Батериї сходять ся обі ті ріки, есть ню-йорска пристань.

(Щоби не томити читача лиш самими описами, подамо в слїдуючім сьмиховинку Псіхандра, характеристичний образок з американьского житя). (Дальше буде).

обняла і сусідні загороди Ониська Пайди і Василя Бохонка. З димом пішла хата, шпихлїр, дві стайнї і бугаї вартости 250 К Чекайли; хата столяра і 2 шопи Ониська Пайди і стайня Бохонка. Шкода якої огонь наробив, виносить около 15.000 К. Нещасливі господарі мабуть не були асекуровані. Остаточно сторожі пожарній удало ся огонь угасити.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.** Сала лїтна в парку. Початок точно о годинї 7½ вечером.

В четвер, дня 10 с. м. на дохід бідних міста „Сватанє на Гончарівцї“, народна оперета в 3 діях Гр. Квітки Основяненка, закінчить: коломийка в 4 пари укладу п. Корицівского

— **Філія „Просьвіти“ в Комарнї** відбула дня 1. с. м. загальні збори, на котрих по відкритю засіданя о. пос. Онишкевичем вибрано предсїдателем о. Косоноцкого з Подолець а секретар о. Володимир Петрик зложив звіт, з котрого показує ся:

Філія „Просьвіти“ в Комарнї має 248 членів, з котрих 30 приступило в послїднім роцї; 40 читалень (в 1908 р. заложено 3: в Костільниках, Вистовичах і Мостах); 28 крамниць, 12 домів читальняних, дім філїяльний вартости 10.000 К; переведено 22 люстрациї читалень та крамниць. Філія удержувала селяньску бурсу, де в р. шк. 1907/8 було приміщених 17 хлопців; неприняті до школи бурсаки учили ся приватно, і 4 з них здало вступний іспит до гімназиї, 7 до 5-ої кляси, а 3 до 4-ої. Утримувала шкілку овочеву, в котрій мали 1.650 щіп. Спонукала 10 громад до заложеня пожарних „Соколів“. Величаво обходила ювілей „Просьвіти“ дня 8 грудня 1908. По сїм звіті промовляв посол Цеглиньский на тему „Просьвіта есть житєм душі“; зібрані нагородили бесїдника грімкими оплесками. Учитель господарства зі Львова п. Кузик поясьнював задачу читалень і філії на економічнім полї. На зборах ухвалено ряд важних внесень, як: заложити центральну молочарню в Купновичах; заложити бібліотеку для повіту, приватну школу в Комарнї; впровадити платного люстратора, котрий би навчав читальняних крамарів вести книги та дещо з купецтва, закладати каси Райфайзена, молочарні, „Соколи“, орґанізувати хори. Відтак відбули ся вибори нового виділу, до якого війшли: о. пос. Онишкевич, о. Косоноцкий, др. Печерский, о. Петрик, Олекса Пеленьский, Гринько Тершаковець і Димитро Ольховий.

— **Зміна статута тов. „Просьвіта“.** Головний виділ товариства „Просьвіта“ скликав на підставі ухвали послїдних загальних зборів товариства анкету, котра мала випрацювати проєкт зміни статута товариства. Анкета ся відбула дня 30 мая с. р. перше повне засїданє і по основній дискусиї вибрала з пятьох членів субкомітет, котрий як найскорше має прийти перед анкету з готовим проєктом. З огляду що справа зміни статута є дуже важна, пожадане є, щоби як найбільше число членів товариства забрало в сїй справі голос. Головний виділ товариства просить проте усї виділи філїяльні, читальні, як також широкий загал членів, щоби найдальше до 1 липня с. р. надіслали до головного виділу свої проєкти, в яких напрямі бажають змін в новім статуті, щоби через основну реформу розширити і поглубити діяльність товариства. — *Від головного виділу тов. „Просьвіта“.*

— **Загадочна смерть дра Левицкого** в Кракові не то не тратить на сензациї, але ще й до певної міри прибирає на ній. Всї з цікавостию питають, чи правда, що Боровска призна ла ся вже до убийства, а коли так, то що могло бути причиною убийства, чи якісь особисті любовні непорозуміня, чи якісь справи стоячі в звязи зі звістним процесом Боровскої против „Naprzod-у“. Доси ще не можна нїчого рішучо сказати; то лише певна річ, що Янина Боровска не признає ся зовсїм до ніякої вини і стоїть уперто при тім, що др. Левицкий сам собі житє відобрав.

Дивним однак видає ся і того доси ще не вияснено, звідки Боровска і яким способом дістала ся до помешканя дра Левицкого? Чи він там єї лишив, виходячи вечером, чи она сама зайшла і як там добула ся і чи дійсно сховавшись за котару, ждала там, аж др. Левицкий заснув, а тоді єго застрілила. Против сего промавляє хоч би лиш тота обставина, що на постелї, на котрій мав Левицкий лежати в критичній хвили, не знайдено слідів крови, та й не видко було, щоби хтось на постели лежав. В звязи з сею справою лучать також арештоване в Кракові на кілька днів перед смертию дра Левицкого — якогось Валерия Славка, підозріного о шпіґуньство в користь Росиї.

Славка арештовано в четвер дня 3 с. м. а при ревізиї в єго помешканю знайдено і забрано велику скількість документів а навіть, як кажуть, „бомби“. До сего арештованя привязують в правительственних кругах велику вагу а переговори краківскої поліциї мали сягнути аж до Львова. З того, що якраз в часї того арештована Боровска вплівливо їхала ся до дра Левицкого, здогадують ся, що она могла сподївати ся, що при слідстві Славка вийдуть на верх справи, котрі би могли їй пошкодити, а документи які знаходили ся у дра Левицкого, могли би єї ще більше скомпромітувати, отже хотіла їх за всяку цїну видобути. Розуміє ся, що се суть лиш здогади.

Про дальше слідство доносять: Зараз по укінченю секциї пішла комісия судово лікарска до помешканя і канцеляриї адвокатскої бл. п. Левицкого, щоби там розслїдити докладно місце вчинку. Зроблено докладний опис помешканя, перешукано все і знайдено ключ т. зв. „штехер“ від каси, котрим отворено тайний сховок і знайдено ще всїлякі папери, котрі може причинять ся чим до викритя тайни. В готелю „Вікторня“, де мешкала Боровска, зроблено ревізию і знайдено єї лист до чоловіка, в котрім пише єму, що отроїть ся морфіною.

Вчера по полудни відбув ся похорон бл. п. дра Левицкого при величенім здвизі народа. За домовиною поступали вдовиця, матїр, сестра і шваґер нотар Кордашевский.

Телеґрами.

Константинополь 9 червня. Іраде султаньске потвердило 15 вироків смерти, виданих военним судом в Аданї, з того 9 на магометан а 6 на Вірмен. Видано відповідні зарядженя, щоби при виконаню вироків не прийшло до розрухів.

Константинополь 9 червня. Вчера відбула ся надзвичайна рада міністрів, котра мабуть займала ся кретийскою справою.

Петербург 9 червня. Петербургский кореспондент Бюра Вольфа есть уповажнений росийским міністром справ заграничних заявити, що цар дав почин до з'їзду з цїсарем Вільгельмом і що сей послїдний на запрошене царя виїде на фінляндскі води.

Петербург 9 червня. Дума мимо послїдних заяв Столипіна заявила ся за допускаємостию свобідного переходу з християньскої віри на нехристияньску. Крайна правиця серед протестів вийшла з салї. Тим вотум витворено мабуть поважний конфлікт. На вчерашнім вечірнім засїданю дума приняла цїлий закон що до переходу з одної віри на другу в першім читаню згідно зі звітом комісиї для справ віроісповідних зі змінами предкладаними октябристами.

Льондон 9 червня. На вчерашнім засїданю конґресу анґлійскої праси виголосив Едвард Ґрей бесїду, в котрій вказав на то, що цїлию єго політики есть уникане межинародних спорів. Однак для оборони власних інтересів потрібне есть відповідне вивінуване фльоти.

Петербург 9 червня. Дума ухвалила против голосів крайної і части умірної правиці перейти до специяльної дискусиї над законом о свободї віроісповідань.

Константинополь 9 червня. Часописи доносять, що орґанізация реформова що до Македонії має бути знесена і держави на то годять ся.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 8 червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові			
Пшениця	14·20	до	14·5(
Жито	10·—	до	10·3(
Овес	9·30	до	9·7(
Ячмінь пашний	—·—	до	—·—
Ячмінь броварний	8·50	до	9 5(

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недоп'яда. (Телефона ч. 527).